Ч. 89. Второк 5 мая (22 цьвітня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа язикова. — З парляментарних комісий. — До ситуациї. — З далекого Всходу.

„Narodni Listy“ доносять, що переведене розпоряджень, виданих радником двора Ринешом в справі уживаня ческого язика в судах в Чехії, здержано аж до повороту президента апеляциї в Празї др. Веселїого, перебуваючого на лїченю в Карльсбадї. Др. Веселї вертає сими днями і обійме урядоване. Суд окружний в Хебі вніс до міністерства судівництва жалобу против рішеня Ринеша. Міністерство доси не дало відповіди на ту жалобу. Одному ад'юнктови в Карльсбадї, котрий не полагодив ческого поданя, внесеного в якійсь гіпотечній справі, зроблено дисциплїнарне слїдство. Рівнож заряджено дисциплїнарне слїдство против радника суду Фраєра в Хебі за неполагоджуване ческого сойму.

В правничій комісиї раджено над коштами оборонця подружа в процесах о уневажнене або розділ подружа. Ухвалено, що кошти ті має поносити сторона, признана винуватою. В разї, коли обі сторони окажуть ся винуватими або коли жадна не поносить вини або коли з уряду веде ся слїдство о неважність подружа, мають обі сторони покривати кошти оборони. Коли просьбу о уневажнене або о розділ подружа сторона чи обі сторони возьмуть назад або коли єї суд відкине, обовязана до заплати коштів сторона, котра просьбу внесла, взглядно обі сторони, коли обі внесли просьбу. Референтом справи назначено п. Офнера. — Комісия гірнича ухвалила виждати, поки уконституує ся міністерство публичних робіт, до котрого тепер належать гірничі справи, та за яких чотири тижні, отже підчас сесиї делеґаций, скликати анкету і тогдї полагодити справу часу роботи в гірництві.

Парляментарне і політичне положене в Австриї дуже заострене. Міністерство бар. Бека заявляє, що наколи тепер не запевнить собі більшости двох третин для ухваленя збільшеного і для монархії необхідного контингенту новобранців, внесе ві второк Цїсареви подане о відставку. До заостреня причинив ся головно язиковий спір в Чехах, котрий довів до того, що в нїмецкім Бродї на стациї почтовій амбулянсовий урядник почтовий виготовив спис почтових посилок по чески, а урядник сеї стациї не хотів спису і посилок приняти, позаяк спис не був зроблений по нїмецки. Аґітация, в котру вдали ся оба міністри земляки Прашек і нїмецкий Пешка, ще більше підчас великодної перерви розогнила уми і так уже розпалені. Нагла смерть Пешки не лише не причинила ся до поправи положеня, але витворила правительству нові трудности з обсадою сего міністерства, що може довести до ще більшого запутаня. Мимо всїх трудностий, як пише Fremdenblatt, сподїває ся правительство, що протягом кількох днів зворушене в державній раді втяхомирить ся і оно доведе до потрібної єму ухвали. Все то однак лише хвилеві успіхи, а дотеперішний досьвід уроблений з буджетовою комісиєю, котра за 4 місяцї не упорала ся з буджетом і неспроможність посольскої палати до позитивної роботи законодатної не віщує нічого користного.

Новойорский кореспондент „Corriere della Sera“ оголошує цікаві подробиці про ситуацию на Далекім Всходї, поясняючі заходи президента Рузвельта коло як найскоршого побільшеня американьскої фльоти военної. Відносини між Японією і Китаєм заострили ся в послідних часах до того степеня, що скорше або пізнїйше мусить прийти до оружної розправи між обома державами. Хінцї систематично бойкотують японьскі товари, хіньска людність не позваляє виладовувати японьскі кораблї, хіньскі банки не приймають японьских монет ні чеків. Японія, котра недавно перебула тяжку економічну кризу, дуже занепокоїлась тим ру.

---

6)

ДОБРЕ ДІЛО.

(З російского — Д. Айсмана).

(Дальше).

Гадка о тім, що „они обрабували єго і тїшать ся“ не могла зійти Тризнї з ума і попсувала єму сильно настрій. Многі, з котрими він того дня стрічав ся, складали єму желаня, хвалили єго, підлещували ся і дякували єму за добре дїло, а всьо то будило в нїм разом з чувством вдоволеня і гордости ворожі і злі чувства. І коли він за ті похвали і желаня дякував, то усьміхав ся солодко кисло і єму часами видавало ся, що они кпять собі з него і щось острого, визиваючого кипіло в єго груди, а на уста тиснули ся грубі слова...

Він мав охоту розправити ся з тими „звірятами“ і прогнати їх всїх. Чого они хотїли? Єму лучило ся щось немилого, нещасте, недуга і аби перед тим ратувати ся, зробив він собі величезну шкоду... Чого пхають ся люди до него? Що він їх обходить? Нехай кождий з них дасть по пятнацять тисяч і тодї нехай тїшать ся, то драби.

І всї видали ся єму ворогами, а він був ворогом для всїх. А найбільшим — і головним ворогом була Аґрафена Петровна. Цїле єго житє не була она єму мила, а тепер помер, по смерти, наробила єму такого!.. Гнїв, ненависть горіла в Родіонї Павличу, але він не сьмів віддавати ся тим чувствам, бояв ся того і давив в собі, як умів...

— Нїхто не винен, я сам всьому винен! — говорив до себе Тризна. — А що найглупійше — длячого я обіцяв то дати в готівцї?

То було справдї давно. Родіон Павлич був будівельним підприємцем, виставив в містї цїлий ряд будинків і доставляв тепер материял для великаньскої будівлї управи пристани і для жіночої ґімназиї. А на притулок, на єго притулок жертвував готівку... Так дуже налякало єго нічне явище, так стратив голову, що він цїлковито утратив спосібність думати і осуджувати.

Але то ще не нещастє! Я то ще направлю...

Родіон Павлич почав розважати, що камінь, дерево, а по части також і зелїзо на притулок міг би доставляти сам. Він не дасть на то готівки лише материял. А материялу може трохи урвати будинком управа пристани, а трохи ґімназиї. Особливо користно то буде при першій будівли: будинок пристани дотикає задною частию до улицї Дворяньскої; відбираючий материяли Николай Іванич — єго чоловік і материял, який буде ся відбирати на рахунок пристани і який управа пристани заплатить, можна дуже легко зложити о два сяжнї дальше на право, на площи будучого притулку... „Пристань не буде тим журити ся, для неї така шкода просто дрібниця, але для мене одно, при другім велика ощадність“.

Родіон Павлич перечислив на папері. Така „ощадність“ принесла би майже чотири тисячі.

— Ну, ну — говорив весело, усьміхаючи ся — справа була би не зла... навіть досить добра. Коли тільки голова на своїм місци сидить, можна всьо добре повести.

* * *

В часї слїдуючих десятьох днів звожено незвичайно пильно всілякий будівляний материял на незабудовану площу при Дворяньскій улици. Треба було спішити ся: „свій чоловік“ Николай Іванич був перенесений, а хто на єго місце мав прийти, не можна було ще знати...

В часї тих десятьох днів відбули ся три засїданя добродїйного товариства в справі побудованя притулку, а на два з них запрошено й Родіона Павлича. Всьо ішло дуже добре і Родіон Павлич почував себе на злє. То перше явище вже більше не показало ся. То друге справляло єму велике вдоволене, аби „свій“ притулок побудувати з чужого материялу, а по трете було все таки трохи приємности в тім незвичайнім положеню, бути добродїєм, положити заслуги коло довершеня доброго дїла.

Родіон Павлич, сухий, вялий чоловічок зі звисаючими раменами, приїхав на площу будучого притулку, трудив ся, робив пляни, приказував, командував своїм слабоньким голосом; а члени товариства добродїйности, поважні і статочні, всїми шановані люди, що рівнож там приходили, говорили з ним усьміхаючи ся і примилювали ся, немов би до якого настоятеля в урядї.

хом, що фатально відбиває ся на її економічних відносинах та загрожує їй утратою цілого хіньского ринку. Як би той стан мав тревати дальше, то японьске правительство певно рішить ся на оружний виступ. Крім того в Японії числять ся з близькою смертию старої цісаревої хіньскої та мають намір використати на свою корість неминучий в таких випадках династичний переговор в Китаю. Тож Японія безупинно побільшає свої оружні сили та — як се показало ся з нагоди конфлїкту між американьским консулем в Харбінї та тамошними російскими властями — заключила тайний договір з Росиєю.

В правительственних кругах американьских неспокійно глядять на той уклад відносин, котрий міг би довести до утреваленя японьских впливів в Китаю на шкоду Сполучених Держав. На Тихий Океан виїхала отже могуча американьска фльота, щоби пригадати Японії, що Америка не позволить на поменшенє свого значіня на Далекім Всході. Рівночасно постановлено скріпити фортифікациї на Филипиньских островах, аби сотворити сильну точку опори для американьскої фльоти. Американьске правительство числить на те, що своїми уоруженями та фльотовою демонстрациєю спинить Японію перед дальшим напором на Китай. Як би то не стало ся, то прийде до великої війни, котрої всесьвітне значінє буде не менше ніж вага російско-японьскої війни.

Новинки.

Львів, дня 4-го мая 1908

— **Є. Е. Пан Намістник** др. Михаїл Бобрженьский прибув до Львова вчера поспішним поїздом о год. 8 мін. 40. На жадане п. Намістника не було торжественного принятя на двірци. В цїли повитаня начальника краю прибули лиш Пп. Віцепрезиденти Намістництва ґр. Володимир Лось і др. Юлїй Клеберґ з шефом президияльним радником Намістництва п. Ґродзїцким і директором полїциї п. Шехтлем. — П. Намістник обняв нинї урядоване.

— **Іменованя і перенесеня.** Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала ад'юнкта салїварного, Зиґм. Вольского, управ. гір і гут в IX кл. ранґи в етатї особовім управ салїнарних в Галичинї і на Буковинї. — Львівский висший суд краєв. переніс офіцияла канцелярийного Едв. Вебера з Делятина до Ярослава, а канцелїста Бол. Олеховского з Ярослава до Делятина. — Н. Мінїстер зелїзниць переніс асистента Ігнат. Кінберґа в Кракові і ад'юнкта Йос. Сілядія у Львові до округа станиславівскої дирекциї.

— **Інспекция лїсна в Тернополи.** На основі рескрипту Мінїстерства рільництва утворено в Тернополи новоустановлену повітову інспекцию лїсів. До надзору сеї інспекциї лїсової належать слїдуючі повіти: Бережани, Гусятин, Збараж, Підгайцї, Рогатин, Скалат, Тернопіль, Теребовля і Чортків. Інспекция лїсна має допильновувати правильної господарки лїсної в приватних і публичних лїсах, щоби зарядженя, видані властями полїтичними в повітах, на котрі она призначена, в цїли забезпеченя правильного виконуваня господарства обшарів лїсних, були точно виконувані.

— **Розпорядженє в справі валюти короновоі.** „Дневник законів державних" оголосив слїдуюче розпорядженє: Зі взгляду на неправильности з рівночасного обігу монети коронової і давнїйшої австрийскої валюти, заказує ся численє на давну австрийску валюту в руху торговельнім і промислевім. Також цїни в рахунках, фактурах, цїнниках, повідомленях і т. п. мають бути подавані лиш після валюти коронової. Переступленє сего розпорядженя буде каранє після розпор. мінїстер. з 30 вересня 1857 (ч. 158 Днев. зак. держ.) Розпорядженє входить в житє від 1 липня 1908. Підписані мінїстри: Коритовский, Бінерт і Фідлер.

— **Постріленє вояка полїцийного.** Вчера о 8 год. вечером завізвано до шинку при ул. Батория напротив суду аґента полїцийного, щоби усунув челядника шлюсарского Василя Забавского, котрий в шинку виробляв галабурди. Аґент вивів Забавского з шинку і поручив воякови полїцийному, Михайлови Шпакови, відвести арештованого на інспекцию полїциї. Забавский був спершу спокійний, аж на площи Галицкій добув нараз з кишенї револьвер і вистрілив два рази до ескортуючого вояка. Одна куля поцїлила Шпака в рамя, а друга коло серця. Ранений вояк упав на землю залитий кровю. Присутна на місци полїция зловила виновника, котрого відведено відтак на інспекцию полїциї. Раненого вояка відвезено до шпиталю ґарнїзонового, де безпроволочно доконано операциї виймленя кулї. У недужого настав внутрішний кровопролив і стан его есть грізний, хоч після послїдних вістий не виключає надії подужаня. Василь Забавский переслуханий на полїциї зізнав, що має лїт 43, есть гр. кат. релїґії і був занятий яко машиніст в купелевім заведеню сьв. Анни, а допустив ся вчинку сьвідомо, бо нїби то був невинно арештований.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру прислано в місяци цьвітни с. р. з провінциї на адресу руского кредит. „Союза" у Львові (Ринок ч. 10) 296 К 51 с., а збірка в містї Львові принесла 442 К 79 с. Разом прийшло 739 К 30 с. Подрібний звіт появить ся при кінци червня. — Перше посьвяточне засїданє господарско-промислової комісиї при головнім видїлї „Просьвіти" відбуде ся в понедїлок дня 4 с. м. о 7 год. вечером, а засїданє головного видїлу ві второк дня 5 с. м. о 7 год. вечером. — Дяківский іспит відбуде ся в парохіяльній канцеляриї архікатедр. уряду парохіяльного сьв. Юра у Львові дня 7 с. м. о 4 год. по полудни. Кандидати мають до того часу надіслати свої поданя і в означенім часї явити ся у Львові. — До помешканя фірера від жандармериї Йосафата Наконечного при ул. Арцішевского добули ся оногди злодиї і вкрали ему всїлякі біжутериї та одїня мужескі і дамскі загальної вартости 500 К. — Вистава псів відбуде ся у Львові в липни с. р. — До помешканя п. Б. Кучиньского при ул. Длуґоша ч. 33 добули ся підчас его неприсутности у Львові злодиї і вкрали між иншими річами: два шнурки перел, 6 срібних кубків, шнурок коралів, готівку около 400 К, льоси вартости 1400 кор., одяги і білє, все разом вартости звиш 2600 корон. — З Християнії доносять, що норвеский президент мінїстрів Кнудзен не приняв великої ленти ордера Вікториї, якою надїлив его анґлїйский король Едвард, а то длятого, що есть противником всяких відзнак і ордерів. Король Едвард просив его, щоби він мимо того приняв, але Кнудзен таки не хотїв приняти. — Після вісти з Зальцбурґа, проф. черновецкого унїверситету др. Левль котрий вибрав ся на прогульку в гори, щез без слїду. Вислано людий шукати за ним, але пошукуваня утрудвяла велика злива. Проф. Левля знайдено в якійсь дебрі неживого. Він упав з висоти яких 200 метрів і забив ся. Проф. Левль викладав ґеоґрафію на черновецкім унїверситетї.

— **Похорон бл. п. Плятона Костецкого,** бувшого редактора „Gazet-и Narodow-ої" і нестора польских дневникарів, відбув ся вчера з незвичайним торжеством і при величезнім здвизї народа. Богослуженє жалібне над домовиною відправили насамперед оо. Митрати Білецкий і Туркевич в сослуженю руского духовеньства. При виносї тїла попращав помершого хор ремісничої молодїжи. Похорон вели польскі сьвященики, о. пралат Ленкевич з о. кан. Любоменским, і о. Давидяк, парох волоскої церкви з о. крилош. Крижановским, о. Давидовичем, парохом Преображеньскої церкви, о. Васїлевским, парохом церкви сьв. Пятниць, проф. унїверс. Мишковским і численним духовеньством руским. Похід похоронний розпочинав відділ польского „Сокола" з прапором, відтак ступали делеґати товариств „Скала" і „Гвязда" з прапорами та численні депутациї инших товариств польских, котрих покійник був членом. За духовеньством їхав караван з домовиною, завішений цїлий численними вінцями, а за домовиною поступали: брат помершого о. проф. Костецкий і дальша родина покійника а відтак маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї, віцемаршалок др. Пілят, професор унїверситету др. Абрагам, др. Фінкель і др. Цесьльский, др. Гальбан, др. Ґубринович, член вірменьскої капітули о. кан. Давидович, члени польского товариства дневникарів під проводом свого презеса рад. Двору Крехowецкого, президент міста Цюхціньский, член краєв. Ради шкільної Барвіньский, віцепрезидент вис. суду краєв. Дилевский і богато

— Наплював би я на вас всїх — гадав собі Родіон Павлич — всї ви глядїли на мене косо, осуджували мене, нам не подобало ся, що я заробляю гроші, що я власною працею вийшов в люди... Ви діяльні добродії, ви, а тепер став я вам рівний. Ба, тепер навіть, ви великі пани, танцюєте передомною... І чии ви маєте гордити ся, га?... Ах, народець ви, народець!

Він відчував якусь погорду для „добродіїв" і коли о них думав, уважав себе — як в хвилях, коли глядів на свою зелїзну касу — розумнїйшим, сильнїйшим і висшим від них... І жаль за пожертвованою сумою був майже зрівноважений тими всїми приємними чувствами.

Всьо ішло дуже добре. А нараз прийшло ще лїпше. По четвертім засїданю товариства добродїйности приїхав до Родіона Павлича ґенерал Колтовский і заявив ему трохи збентежений, що до золотої написи на марморній таблици, яка мала бути уміщена на будинку, треба додати мале доповненє. Іменно мусить ся там згадати, що будинок станув на площи, дарованій вдовицею по дїйстним совітнику, Марию Михайлівною Рибчиньскою.

— То значить як, Ваше Превосходительство? — спитав Родіон Павлич. Він сейчас зрозумів дуже добре ґенерала; але в его голові мала час виринути тїнь далекої, неясної гадки і він потребував трохи часу, аби ту тїнь задержати і лїпше їй приглянути ся.

— Треба, бачите, почтити й память тої, що подарувала площу — пояснив ґенерал — і тому належить ся, аби й еї імя було уміщене на таблици.

Тризна мило усьміхнув ся.

— Простіть, Ваше Превосходительство, але на те не можемо дати нашого призволеня.

— Алеж чому нї, поважаний Родіоне Павличу, чейже то лиш справедливо.

Тїнь гадки, яка виринула була в голові Тризни, мала вже час перемінити ся в дїйстну гадку — в дуже милу і много обіцюючу гадку...

— Простіть, Ваше Превосходительство, але не можемо дати нашого призволеня. Позаяк я вкладаю в ту річ великий капітал, то бажаю, аби честь припала менї і моїй женї, але зовсїм не вдові Рибчиньскій.

— Алеж площа, земля, еї, вдовицї Рибчиньскої!

— То мене зовсїм нїчого не обходить — відповів з поважанєм, але твердо Тризна — не бачу причини.

Ґенерал поправив свою чорну перевязку на оцї і вказуючим пальцем дїткнув длячогось кілька разів кінця свого мясистого носа.

— Знаєте, поважаний Родіоне Павлич, аби правду сказати — також і я не бачу причини, що нас обходить Рибчиньска, Бог з нею, але, але член ради надзираючої Короткевич настає на то.

— Пан Короткевич можуть жадати, аби й его імя було уміщене на таблици, що я на то пораджу?

Родіон Павлич не знав ще ясно, длячого боронить ся. В дїйсности то его не дуже болїло би, колиб і імя панї Рибчиньскої було уміщене попри іменах его і жінки. Она була вдовицею по заступнику ґубернатора, отже добре товариство, а тим менше було би то обиджаючим, що еї імя, імя ґубернаторске стояло би при кінци написи. То ему навіть подобало ся. Але якийсь неясний внутрішний голос почав старому шептати, що буде лїпше, коли не згодить ся. У него впрочім було правило: не подавати ся, коли его о що прошено — навіть в тім случаю, коли то було для него з користию. Коли хто просить о що, то значить, що потребує, має в тім інтерес, користь якусь — отже нехай щось за то заплатить.

(Дальше буде).

инших. Коло костела Змартвихвстанців похід станув а духовеньство руске відчитало евангелиє. При воротах кладовища взяли домовину на плечі дневникарі, а „Соколи" попращали покійника відповідною командою і грімким поклоном „Czołem". Наконець несли домовину аж до гробу на переміну „Соколи" і молодіж академічна. На жадане родини не виголошувано над домовиною ніяких бесід.

— **Убийство.** В ночи з суботи на неділю по 10 год. напало на ул. Ткацкій кількох пяних робітників на вертаючого домів робітника огородничого Івана Хомича, при чім один з напастників пхнув єго так нещасливо ножем в груди коло серця, що Хомич повалив ся неживий на землю. Тіло убитого відставлено до трупарні заведеня судової медицини а рівночасно розвела поліция доходженя і арештовала шістьох робітників підозріних о убийство.

— **„Товариство вакацийних Осель" і „Львівска Захоронка"** рішили відкликати равт, заповіджений на май, з причин від комітету независимих. З сеї причини позбавились оба товариства доходу, яким мали орудувати в часі вакаций; „Оселя" втратила фонд на висилку дітвори, а Захоронка на покрите розходу в часі, коли ніякі жертви не впливають. Вже кілька літ з ряду уладжували оба товариства равт і рік-річно відносилась до нас публика щиро та щедрими грошевими жертвами і збогаченєм буфету причинялась до збільшеня доходу на так гуманну ціль. Тож сего року звертають ся оба товариства до жертволюбивих добродіїв з просьбою, щоб помогли нам в инший спосіб. Замість равту, котрого уладженє потягало великі суми, вишлемо у Львові курсора. З такою просьбою звертаємось і до замісцевої інтелїґенциї та подаємо адреси, на які просимо присилати ласкаві жертви з дописскою: Для „Оселї" і „Захоронки" замість равту. — За тов. „Вакацийних Осель" *Ольга Бачиньска*, ул. Театиньска 7, за „Руску Захоронку" *Валерия Коцовска*, ул. Каліча 3.

— **Військову орхестру** одержать небавком, як доносять з Відня, полки австрийскої краєвої оборони, як се є при спільній армії. Спосіб покритя коштів буде тут инший, бо коли орхестри при полках спільної армії удержують ся коштом офіцирів, то при краєвій обороні половину коштів буде покосити військовий скарб, а лише половину офіцирский корпус дотичного полку. Орхестри краєвої оборони будуть з огляду на кошти не так сильні, як полків лїнійних, і будуть мати лише дуті інструменти.

— **Ограбленє поїзду.** З північної Америки доносять, що на експресовий поїзд пенсільваньскої зелїзниці на лїнії Ню Йорк Сент-Люїс напали оподї розбишаки. Звязали почтового урядника, заткали єму рот і при помочи алярмових сиґналів задержали поїзд. Забравши чотири мішки з грішми, пропали без вісти. Висота зрабованої суми поки що не звістна.

— **Ватагу вломників** арештувала в суботу львівска поліция і поки що замкнула до своїх арештів. До тої ватаги належали: маляр комнат Ігнатий Ґвіздала, челядник шевский Михайло Білик, помічник монтерский Йосиф Охендушко, помічник мулярский Іван Рабій і бетоняр Іван Барановский. Арештовані, при котрих знайдено значну скількість дорогоцінностий, доконали, — як пізнїйше показало ся — крадежі з вломом в помешканю п. Мариї Майснерової, при ул. Зеленій ч. 3. Суть познаки, що они допустили ся ще й инших крадежий з вломом.

— **Нещасливі пригоди.** В Перемишли, в каменици Ґіжовского в ринку 15-лїтна учениця кравецка Йосифа Больвіньска, виходячи з другими з роботи сїла на третім поверсї на поруче від сходів і почала сунути ся в долину. Нараз стратила рівновагу і впала на долину. На щастє, спадаючи зачепила три рази об виставочі лїхтарні, внаслїдок чого сила спаду трохи ослабла і нерозважна дївчина не забила ся на смерть ані не поломила собі костий та й не дістала потрясеня мозку, лиш тяжко потовкла ся і покалїчила ся. Непритомну відставлено до шпиталю і єсть надія, що подужає. — В Передільници дня 30. цьвітня не привязаний в стайни бугай взяв служницю Фр. Грудзень на роги і поранив єї тяжко в крижі і бік. На крик нещасливої збігли ся наймити і виратували єї. Дївчину відставлено до шпиталю, але єсть лиш слаба надія удержати єї при житю.

Телеґрами.

Прага 4 мая. Посол на сойм і до ради державної Йосиф Герольд помер нині рано о 7 год.

Прага 4 мая. Ширший екзекутивний комітет молодоческий відбув вчера по полудни нараду над політичним положенєм. Реферували посли Скарда і Крамарж. По обширній дискусиї ухвалено більшостию голосів резолюцию, в котрій заявлено ся за тим, щоби чеські посли старали ся, аби делєґация ческа в раді державній відмовила правительству підпори, скоро власти державні не усунуть нарушень прав язикових зі сторони німецких судиїв. Резолюция висказує надію, що чеські посли не допустять до обмеженя прав ческої мови.

Петербург 4 мая. Вчера в полуднє в церкві червоної палати відбуло ся вінчанє князя Вільгельма шведского з вел. княгинею Мариєю Павловною в присутности царскої пари, цариці-вдовиці, шведского короля і княгині геских, наслїдника румуньского престола і єго жени та кн. Николая грецкого.

Форт Уене (Wayne, Сполуч. Держ. Індіяна) 4 мая. Готель „Авеліне", найбільший в місті згорів до тла. В огни згоріло 25 людий.

Катанїя 4 мая. Вибухи Етни, котрі хвилево потахли, розпочали ся на ново; лява однак добуває ся поволи з кратеру.

Каіро 4 мая. Якийсь шейх, котрий проголосив ся пророком, убив заступника інспектора провінциї Синього Нілю, Монкріса. Шейх мав зі собою 150 дервішів, коли вирушив до згаданої провінциї. По стороні анґлійскій згинуло 2 офіцирів; 35 дервішів убито.

Сімла 4 мая. 20.000 Афґанцїв переступило границю в пятницю в ночи в двох відділах; один машерує на Langy Kotal (?), другий до долини Базар.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до біблїотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6 40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6 10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6 30*.
„ Самбора: 6 00, 9 05, 4 00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).